

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/87/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120209219
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:2120209219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členov senátu JUDr. Marty Šašinkovej a Mgr. Radoslava Prutkaya, v právnej veci žalobcu: biomarina - biowaste s.r.o., Suchá nad Parnou 255, 919 01 Suchá nad Parnou, IČO: 50 336 932, proti žalovanému: Fidelity Trade s.r.o., Kornela Mahra 3, 917 08 Trnava, IČO: 50 254 081, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Eva Koleničová, s.r.o., Dolné Dubové 249, 919 52 Dolné Dubové, IČO: 53 598 806, o zaplatenie 14.684,76 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č.k. 25Cb/84/2020-347 zo dňa 15.5.2025 jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 25Cb/84/2020 - 347 zo dňa 15.5.2025 potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojou žalobou doručenou súdu dňa 2.12.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 14.684,76 Eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania v plnom rozsahu. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovanému dodal tovar (olej) v dohodnutých množstvách, za ktorý žalovanému vystavil v období od apríla 2020 do novembra 2020 viaceré faktúry so stanovenou dobou splatnosti. Žalovaný tieto faktúry riadne a včas neuhradil, pričom pri jednej z faktúr uhradil len časť dlžnej sumy, zvyšok zostal neuhradený. Celková dlžná suma predstavuje 14.684,76 Eur. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splnením peňažného záväzku, žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej istiny.

3. Okresný súd Trnava rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 25Cb/84/2020 zo dňa 31.3.2021, ktorým žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. V podanom odpore žalovaný uviedol, že si u žalobcu neobjednal tovar (olej) a žalobcom fakturovaný tovar neprevzal. Namietal, že samotné faktúry nepreukazujú existenciu pohľadávky žalobcu voči žalovanému a nie sú dostatočným dôkazom o uskutočnení obchodu. Podľa žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik ani existenciu uplatňovanej pohľadávky.

4. Žalobca v ďalšom priebehu konania uvádzal, že sa plne pridrižiava podanej žaloby a zotrváva na uplatnenom nároku aj na navrhnutých dôkazoch. Tvrdil, že medzi stranami existoval obchodný vzťah, v rámci ktorého žalobca žalovanému na základe jeho požiadaviek dodával rastlinný olej a žalovanému

boli následne vystavované faktúry. Na preukázanie dodania tovaru navrhol výsluch konateľov strán a výsluch svedkov - zamestnancov žalovaného (W. J., K. N., K. I.), ktorí mali tovar preberať, ako aj zamestnancov žalobcu (O. Š., D. R.), ktorí mali byť prítomní pri preberaní tovaru. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 2.5.2022 uvádzal, že žalovaný síce popiera objednanie, dodanie tovaru a dohodu o cene, avšak obchodný vzťah medzi stranami existoval. Poukázal na SMS komunikáciu medzi stranami, z ktorej mali vyplývať dohodnuté a realizované dodávky, a predložil aj ďalšiu SMS komunikáciu so zamestnancom žalobcu D. R. k obstarávaniu oleja od dodávateľa FABIO PRODUKT spol. s r. o. pre žalovaného. Žalobca ďalej uvádzal, že v rozhodnom období prebiehali medzi stranami len obchody, ktoré sú predmetom uplatnených faktúr, pričom prvé plnenia boli vysporiadané zápočtom, ktorý žalovaný nenamietal. Tvrdil, že faktúry boli žalovanému doručované emailom a žalovaný ich až do doručenia žaloby nerozporoval. K otázke účtovania uvádzal, že žalovaný uplatnené faktúry eviduje v účtovníctve, čo dokladal predloženými výkazmi DPH za vybrané mesiace. Uvádzal, že tovar pre žalovaného reálne obstarával a mal ho na sklade, pričom skladový systém žalobcu eviduje každý pohyb tovaru. Pokiaľ ide o cenu, žalobca poukazoval na obchodné zvyklosti medzi stranami a uvádzal, že predajné ceny boli nízke, v ďalších prípadoch na úrovni nákupných, keďže jeho ekonomický prínos mal vyplývať zo zisku pri následnom naložení s použitým olejom. Žalobca tiež predložil návrh dohody o urovaní, ktorý mu žalovaný zaslal, a uvádzal, že takýto postup žalovaného svedčí o vedomosti o existencii záväzku. Na pojednávaní dňa 19.1.2023 konateľ žalobcu vo svojej výpovedi uvádzal, že objednávky prebiehali ústne, telefonicky alebo prostredníctvom SMS správ medzi štatutármi, a že tovar za žalovaného preberali jeho zamestnanci. Tvrdil, že protihodnota za nový olej mala byť dohodnutá vo forme dodávok použitého oleja od žalovaného, ktoré však žalovaný následne prestal dodávať. Podľa žalobcu aj samotný žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil dohodu o výmene nového a použitého oleja, pričom na to nadväzoval aj zápočet z apríla 2020. Na podporu svojich tvrdení predložil písomné vyjadrenie obchodného zástupcu spoločnosti FABIO PRODUKT, pána S. A., a opakovane poukazoval na SMS komunikáciu ako na dôkaz objednávok a dodávok. Namietal tvrdenie žalovaného o dodávke oleja po záruke s tým, že nebolo preukázané a z listín má vyplývať, že dátumy minimálnej trvanlivosti uplynuli až v roku 2021. K doručovaniu faktúr uvádzal, že komunikácia cez email prebiehala obojstranne, a že doručenie faktúr nemá vplyv na vznik povinnosti zaplatiť kúpnu cenu, ktorá vzniká dodaním tovaru. V písomnom podaní doručenom dňa 9.2.2024 žalobca uvádzal, že tvrdenia žalovaného sú nekonzistentné, najmä pokiaľ ide o dátum prvej dodávky, a že dodávky oleja mali prebiehať opakovane aj po apríli 2020. Zdôraznil, že žalovaný nepreukázal reklamácie, namietanie faktúr ani urgencie nedodania, pričom mal objednávať opakovane. K výpovediam svedkov uvádzal, že časové nepresnosti sú dané odstupom času a že rodinný vzťah svedka O. Š. s konateľom žalobcu sám osebe neznamená nedôveryhodnosť výpovede.

5. Žalovaný v ďalšom priebehu konania uvádzal, že žalobu považuje za nedôvodnú a navrhuje ju v celom rozsahu zamietnuť. Dlhodobo popieral, že by si u žalobcu objednal tovar, že by mu bol dodaný, a že by medzi stranami existovala dohoda o kúpnej cene. Namietal, že žalobca nepreukázal vznik a existenciu uplatneného nároku a neunesol dôkazné bremeno, pričom samotné faktúry nepovažoval za dostatočný dôkaz o uskutočnení obchodu. Namietal aj doručenie faktúr žalovanému a poukazoval na koncentračnú zásadu s návrhom nevykonať dôkazy predložené žalobcom neskôr. Na pojednávaní dňa 10.2.2022 žalovaný uvádzal, že neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvného vzťahu, a navrhol doplniť dokazovanie smerom k tomu, či žalobca faktúry eviduje v účtovníctve. V písomnej reakcii doručenej súdu dňa 17.6.2022 uvádzal, že predložené dôkazy nepreukazujú dodanie tovaru ani doručenie faktúr, keďže ide najmä o jednostrannú emailovú komunikáciu bez potvrdenia, dodacie listy bez podpisu žalovaného a interné výstupy zo systému žalobcu. Sporné označil aj tvrdenia žalobcu o účtovaní a daňových povinnostiach a uvádzal, že ani prípadná evidencia v účtovníctve nepreukazuje objednávku, dodanie ani dohodu o cene. Zároveň uvádzal, že argumentácia žalobcu o predaji za nákupnú cenu je nelogická a poukazoval na rozdielne jednotkové ceny na faktúrach. K návrhu dohody o urovaní uvádzal, že nejde o uznanie záväzku, keďže návrh obsahuje výslovné vylúčenie uznania a dohoda nebola podpísaná; mimosúdne rokovania mali smerovať len k zmierlivému riešeniu sporu. Na pojednávaní dňa 19.1.2023 konateľ žalovaného uvádzal, že žalobca ho oslovil s návrhom výmeny nového oleja za použitý olej a zberové služby, pričom žalovaný mal pre žalobcu vykonávať najmä zber a odvoz gastroodpadu. Uvádzal, že nový olej od žalobcu bol dodaný len raz alebo dvakrát v apríli 2020, pričom časť mala byť po záruke, a tento obchod mal byť vysporiadaný zápočtom; ďalšie dodávky nového oleja popieral a tvrdil, že ďalšie faktúry žalobcu sú fiktívne a mali slúžiť na to, aby žalobca nemusel uhradiť žalovanému jeho služby. Uvádzal tiež, že ak žalovaný neskôr nový olej objednal ako formu úhrady za služby, tak mu nebol dodaný, hoci bol vyfakturovaný, a že faktúry žalobcu namietal telefonicky. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal tvrdený trojstranný model so spoločnosťou FABIO PRODUKT ani dodávky oleja žalovanému; vyjadrenie

pána A. podľa žalovaného nepotvrďuje dodávky žalovanému a zároveň časovo nekorešponduje s obdobím uplatnených nárokov. Opätovne zdôrazňoval, že k dodávke nového oleja došlo len v apríli 2020 ako protihodnota za služby a dodávku použitého oleja žalovaným, pričom ďalšia spolupráca v tomto smere nepokračovala. Výpoveď svedka O. Š. považoval za rozporuplnú a tendenčnú, poukazoval na jeho rodinný a podnikateľský vzťah k žalobcovi a namietal, že z jeho výpovede nevyplývajú konkrétne údaje o čase, množstve a cene dodávok. K výpovedi D. R. uvádzal, že nepotvrdil dodávky nového oleja žalovanému a hovoril najmä o gastroodpade. K výpovedi K. N. uvádzal, že žalovaný neobchoduje s čistým olejom, a že svedok poprel odber akéhokoľvek tovaru od žalobcu v relevantnom období. Žalovaný naďalej trval na tom, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal objednávku, dodanie tovaru, množstvo ani dohodu o cene, pričom predložené listiny a komunikácia podľa žalovaného nepostačujú na preukázanie nároku.

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným v rozhodnom období existoval obchodnoprávny vzťah, v rámci ktorého žalovaný žalobcovi dodával kuchynský použitý olej a poskytoval mu zberové služby. Keďže žalobca neuhrádzal žalovanému faktúry za poskytnuté služby, strany sa dohodli na odplate vo forme dodávok nového oleja zo strany žalobcu žalovanému, pričom tento model spolupráce sa ukázal ako nefunkčný a strany od neho upustili. Súd prvej inštancie zároveň uzavrel, že v konaní nebola preukázaná existencia žalobcom tvrdeného modelu spolupráce medzi žalobcom, spoločnosťou FABIO PRODUKT spol. s r. o. a žalovaným, na základe ktorého mali byť uhrádzané žalobcom uplatnené faktúry. Nebolo preukázané, že žalobca žalovanému v rozhodnom období dodal nový olej v žalobcom tvrdenom množstve, ani že medzi stranami došlo k dohode o cene. Súd prvej inštancie ďalej vyhodnotil, že vyjadrenie obchodného zástupcu spoločnosti FABIO PRODUKT, pána S. A., nepreukazuje dodávanie oleja žalovanému a nepotvrďuje žalobcom tvrdený trojstranný model spolupráce; z vykonaného dokazovania vyplynulo len to, že spolupráca medzi žalovaným a uvedenou spoločnosťou trvala v období apríl až júl 2020, pričom žalovaný je na zozname subjektov, s ktorými má táto spoločnosť zakázané obchodovať. Súd prvej inštancie poukázal aj na časový nesúlad medzi obdobím spolupráce žalovaného s uvedenou spoločnosťou (apríl až júl 2020) a obdobím, za ktoré si žalobca uplatňuje nároky (apríl až november 2020). Súd prvej inštancie považoval za nepreukázané dodanie tovaru žalovanému aj preto, že žalobca predložil dodacie listy a faktúry medzi žalobcom a spoločnosťou FABIO PRODUKT, nie však medzi žalobcom a žalovaným, a predložená SMS komunikácia podľa nepreukazovala samotnú realizáciu dodávok. Rovnako email obchodného zástupcu spoločnosti FABIO PRODUKT zo dňa 17.08.2020 nevyhodnotil ako dôkaz existencie žalobcom tvrdeného trojstranného modelu, keďže z neho vyplývala len interná dohoda medzi žalobcom a touto spoločnosťou. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že výpovede svedkov O. Š., D. R., K. N. O. W. J. nepodporili tvrdenia žalobcu o dodávkach nového oleja žalovanému v rozhodnom období, keďže svedkovia buď nepotvrdili dodanie nového oleja žalovanému, alebo vypovedali len o zbere a odvoze použitého oleja či biologického odpadu. Na tomto základe súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik a existenciu uplatneného nároku.

7. Žalobca podal proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 15.4.2025, sp. zn. 25Cb/84/2020, odvolanie v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku.

8. V odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, nepreskúmateľné a vydané v rozpore s Civilným sporovým poriadkom a ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Namietal, že súd prvej inštancie založil svoje skutkové a právne závery na nepodložených domnienkach a vlastných úvahách bez dostatočnej opory vo vykonanom dokazovaní a že sa nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutkovými okolnosťami veci. Poukázal na to, že odôvodnenie rozsudku je podľa jeho názoru vnútorné rozporné a neumožňuje preskúmanie úvah, ktorými sa súd pri rozhodovaní riadil. Žalobca ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil existenciu a fungovanie obchodnoprávneho vzťahu medzi účastníkmi konania a tretím subjektom Fabio Produkt s.r.o., ako aj spôsob realizácie dodávok tovaru, pričom poukázal na rozpory v záveroch súdu o tom, kto bol dodávateľom tovaru a v akom režime mali byť dodávky realizované. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil časové súvislosti obchodných vzťahov a nesprávne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal dodanie tovaru žalovanému, hoci podľa jeho tvrdení bolo dodanie preukázané listinnými dôkazmi, fakturáciou, obsahom elektronickej komunikácie a svedeckými výpoveďami. V odvolaní žalobca namietal aj spôsob hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie, ktorý podľa jeho názoru vykazoval znaky selektívnosti a jednostrannosti v neprospech žalobcu, keď súd bez náležitého

odôvodnenia bagatelizoval význam niektorých listinných dôkazov a výpovedí svedkov, pričom naopak nekriticky prevzal tvrdenia žalovaného. Poukázal aj na to, že súd prvej inštancie neprihliadol na vyjadrenie svedka A. a na obsah sms a e-mailovej komunikácie, ktoré podľa jeho tvrdenia potvrdzovali spôsob realizácie dodávok tovaru. Žalobca zároveň namietal procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci v nevykonaní ním navrhnutých dôkazov, vrátane listinných dôkazov z konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cb/72/2021 a dôkazov navrhnutých na pojednávaní dňa 15.4.2025, hoci podľa jeho tvrdení neboli splnené podmienky na uplatnenie zásady koncentrácie konania. Uviedol, že súd prvej inštancie bez dostatočného odôvodnenia odmietol vyžiadať informácie od orgánov verejnej moci, hoci ich zabezpečenie nebolo v jeho možnostiach, čím mu mala byť odňatá možnosť riadne uplatniť jeho procesné práva.

9. V závere odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania, prípadne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca doplnil svoje odvolanie podaním zo dňa 11.6.2025. V tomto podaní predložil súdu ďalšie listinné dôkazy, najmä súvislú sms komunikáciu so štatutárnym zástupcom žalovaného, zoradenú chronologicky, týkajúcu sa objednávaní tovaru, dohadovania jeho odberu, vyzdvihovania nového tovaru a odoberania použitého oleja v rozhodnom období. Uviedol, že uvedenú komunikáciu mu súd prvej inštancie neumožnil predložiť na pojednávaní dňa 15.4.2025, hoci z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že doteraz vykonaná sms komunikácia nebola súdom považovaná za dostatočnú. Žalobca v doplnení odvolania poukázal na obsah poslednej sms správy, v ktorej štatutárny zástupca žalovaného vyzýva na vykonanie zápočtu, čo má podľa jeho tvrdenia potvrdzovať existenciu dohody účastníkov o započítavaní vzájomných pohľadávok. Uviedol, že žalovaný sa aj pred začatím súdneho konania a v jeho priebehu prostredníctvom právneho zástupcu pokúšal o urovnanie sporu vzájomným zápočtom, pričom odkázal na súvisiace konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cb/72/2021. Ďalej žalobca uviedol, že v oboch konaniach boli navrhnutí rovnakí svedkovia a že tieto konania medzi tými istými účastníkmi, hoci v opačnom procesnom postavení, podľa jeho tvrdenia potvrdzujú existenciu ich obchodnoprávneho vzťahu a spôsob fungovania obchodného modelu vrátane započítavania pohľadávok z faktúr za použitý kuchynský olej. Poukázal na to, že navrhol spojenie oboch konaní z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania. Zo správy o doplnení odvolania vyplýva, že žalobca považuje predloženú sms komunikáciu za dôkaz vyvracajúci tvrdenia žalovaného, podľa ktorých žalovaného nepoznal, dodávky boli len ojedinelé, prípadne že dodávaný tovar mal byť po záruke alebo nebol dodaný. Žalobca tvrdí, že z obsahu komunikácie nevyplýva, že by tovar, ktorého zaplata sa domáha, nebol žalovanému dodaný, a že komunikácia potvrdzuje objednávanie tovaru žalovaným a dohadovanie jeho odberu. Žalobca zároveň uviedol, že z komunikácie vyplýva aj skutočnosť, že žalovaný vedel o tom, že žalobca v určitom období nemal účtovnú jednotku, a preto nemohol realizovať započítanie pohľadávok. Tvrdil, že komunikácia potvrdzuje aj odoberanie použitého kuchynského oleja zo strany žalobcu u žalovaného, čo má preukazovať spôsob fungovania obchodného vzťahu v rozhodnom období. V doplnení odvolania žalobca ďalej uviedol, že sa mal dozvedieť, že žalovaný predal použitý olej inému subjektu, a to českej spoločnosti Olfra s.r.o., pričom túto skutočnosť navrhoval preveriť vyžiadanim údajov od orgánov finančnej správy. Namietal, že súd prvej inštancie odmietol vykonať navrhnuté dokazovanie smerujúce k prevereniu týchto skutočností, hoci podľa jeho tvrdenia mohli mať význam pre posúdenie veci, vrátane preverenia uplatnenia odpočtu DPH žalovaným.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje po skutkovej aj právnej stránke za správny a odvolacie námietky žalobcu za neopodstatnené. Žalovaný poukázal na to, že žalobca v odvolaní uplatňuje odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku, pričom podľa žalovaného ide prevažne o opakovanie tvrdení uplatňovaných už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli v rozsudku vyhodnotené. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu o nedostatočnom odôvodnení a arbitrárnom hodnotení dôkazov a uviedol, že súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil najmä záverom o nepreukázaní reálneho dodania tovaru, pričom práve táto okolnosť je podľa žalovaného rozhodujúcou pre posúdenie dôvodnosti žalobou uplatneného nároku. Vo vzťahu k meritu veci žalovaný uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o tom, že žalovanému reálne dodal tovar, ktorého zaplata sa domáha, a že predložené faktúry a sms komunikácia nepreukazujú uskutočnenie dodávok ani prevzatie tovaru žalovaným. Žalovaný uviedol, že existenciu obchodnoprávneho vzťahu medzi účastníkmi nemožno zamieňať s preukázaním konkrétneho záväzku žalovaného z tvrdených dodávok. V tejto súvislosti žalovaný prezentoval svoju

verziu obchodného vzťahu, podľa ktorej žalovaný žalobcovi dodával použitý kuchynský olej a poskytoval zberové služby, pričom z dôvodu neuhrádzania faktúr zo strany žalobcu mal žalovaný pripustiť úhradu formou dodávky nového oleja, ktorá mala byť realizovaná dňa 22.4.2020, avšak spolupráca v tomto smere podľa žalovaného nepokračovala. Zároveň uviedol, že žalovaný si mal v ďalšom období nový olej od žalobcu objednať ako formu úhrady, avšak podľa tvrdenia žalovaného mu tento tovar napriek fakturácii nebol dodaný, a preto žalovaný faktúry namietal. Trojstranný model spolupráce medzi žalobcom, žalovaným a spoločnosťou FABIO PRODUKT spol. s r.o. podľa žalovaného nebol preukázaný a nevyplýva ani z vykonaného dokazovania. Podľa žalovaného z vyjadrenia S. A., obchodného zástupcu spoločnosti FABIO PRODUKT spol. s r.o., nevyplýva, že by bol tento model dohodnutý aj so žalovaným. Žalovaný sa vyjadril aj k námietke žalobcu týkajúcej sa časového prekryvania, pričom uviedol, že vzťah žalovaného so spoločnosťou FABIO PRODUKT spol. s r.o. mal existovať v období apríl až júl 2020 a bol ukončený, čo podľa žalovaného vylučuje tvrdenie žalobcu, že dodávky mali následne prebiehať prostredníctvom žalobcu. Žalovaný ďalej reagoval na doplnenie odvolania žalobcu, v ktorom žalobca predložil rozsiahlejšiu sms komunikáciu. Žalovaný uviedol, že žalobca tento dôkaz nepredložil včas v konaní pred súdom prvej inštancie, hoci mu v tom nič nebránilo, a považoval postup súdu prvej inštancie, ktorý dôkaz na pojednávaní dňa 15.4.2025 nepripustil, za zákonný. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd na túto sms komunikáciu neprihliadal, keďže podľa jeho názoru ide o neprípustné novoty v odvolacom konaní. Zároveň uviedol, že sms správy podľa neho nepreukazujú dodanie ani prevzatie tovaru žalovaným a že prípadné výzvy na zápočet nepreukazujú existenciu žalobcom tvrdenej pohľadávky ani jej uznanie zo strany žalovaného. K svedeckým výpovediam žalovaný uviedol, že žalobcom navrhnutí svedkovia nepotvrdili skutkový základ žaloby, ich výpovede boli podľa neho všeobecné a rozporné a nepreukázali konkrétne dodávky žalovanému. Žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie výpovede svedkov vyhodnotil v súvislosti s ostatnými dôkazmi v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 C.s.p., pričom žiaden zo svedkov podľa žalovaného nemohol potvrdiť, že žalobcom fakturovaný tovar bol reálne dodaný a prevzatý žalovaným. Žalovaný ďalej uviedol, že prvostupňový súd postupoval v súlade s Civilným sporovým poriadkom aj pri neprípustení oneskorene navrhnutých dôkazov a zdôraznil, že povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno zaťažujú žalobcu. Podľa žalovaného mal žalobca možnosť počas celého konania uplatňovať procesné práva a navrhovať dôkazy, pričom ak svoje tvrdenia nepreukázal, následok procesného neúspechu nemôže prenášať na žalovaného. V závere žalovaný navrhol, aby odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolanie žalobcu zamietol a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 14.1.2026. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti napadnutému rozsudku nie je možné vyhovieť.

13. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

15. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na riadne zistenie skutkového stavu, dôkazy hodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a svoje úvahy náležite, logicky a presvedčivo odôvodnil. V konaní neboli zistené také procesné pochybenia, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p., keďže je vo výroku vecne správny. Stotožnil sa so skutkovými zisteniami aj právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutkového stavu, dôkazy hodnotil v súlade so zásadou

voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 C.s.p. a svoje úvahy náležite, logicky a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd nezistil také procesné pochybenia, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

17. V civilnom sporovom konaní nesú strany bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Bremeno tvrdenia predstavuje povinnosť strany uviesť rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Dôkazné bremeno predstavuje procesnú zodpovednosť strany preukázať pravdivosť svojich tvrdení predložením alebo označením dôkazov. Ak strana bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno neunesie, má to za následok jej procesný neúspech. V situácii, keď po vykonaní dostupných a prípustných dôkazov zostane skutkový stav neobjasnený a súd nemôže urobiť jednoznačný záver o existencii rozhodujúcich skutočností, ide o stav non liquet. V takom prípade súd nerozhoduje na základe domnienok, ale rozhodne v neprospech tej strany, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno.

18. V prejednávanej veci bolo povinnosťou žalobcu nielen preukázať, že medzi ním a žalovaným existovali určité obchodné vzťahy, ale predovšetkým preukázať rozhodujúce skutočnosti tvoriace skutkový základ uplatneného nároku, teda že žalovanému v žalobcom tvrdenom období od apríla 2020 do novembra 2020 skutočne dodal tovar v žalobcom fakturovanom množstve a že medzi účastníkmi došlo k dohode o cene, resp. že žalovaný cenu akceptoval. Samotná existencia obchodnoprávneho vzťahu medzi účastníkmi konania nepostačuje na preukázanie vzniku a existencie konkrétnej pohľadávky. Predložené faktúry ako jednostranné účtovné doklady a čiastočná elektronická komunikácia samy osebe nepreukazujú realizáciu konkrétnych dodávok tovaru.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal reálne dodanie tovaru žalovanému v tvrdenom rozsahu ani dohodu o cene. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že z vykonaného dokazovania nevyplývala existencia žalobcom tvrdeného trojstranného modelu spolupráce so spoločnosťou FABIO PRODUKT spol. s r. o. a že vyjadrenie obchodného zástupcu tejto spoločnosti nepreukazuje dodávanie oleja žalovanému ani dohodu žalovaného s takýmto modelom. Rovnako z vykonaných dôkazov nevyplývalo, že by žalobca žalovanému dodal tovar v množstvách a za ceny uvedené v žalobcom uplatnených faktúrach; v tejto rozhodujúcej otázke zostal skutkový stav neobjasnený.

20. Výpovede svedkov, na ktoré žalobca poukazoval, dôvodnosť žalobcom uplatnených nárokov nepreukazujú. Zo svedeckých výpovedí nevyplývali konkrétne, určité a navzájom sa podporujúce skutkové zistenia o tom, že žalobcom fakturovaný tovar bol žalovanému v relevantnom období reálne dodaný a prevzatý, v akom množstve, kedy a za akých cenových podmienok. Svedkovia buď nepotvrdili dodávky nového oleja žalovanému, alebo vypovedali najmä o zbere a odvoze použitého oleja či biologického odpadu. Za tejto dôkaznej situácie žalobca neunesol dôkazné bremeno o skutočnostiach rozhodujúcich pre vznik a existenciu ním uplatnenej pohľadávky, a preto nastal stav non liquet, ktorý musel ísť na jeho ťarchu.

21. K námietke žalobcu smerujúcej proti nevykonaniu ním navrhovaných dôkazov odvolací súd uvádza, že postup súdu prvej inštancie bol v súlade s uplatnením sudcovskej koncentrácie konania. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas; medzi tieto prostriedky patria aj návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 149 C.s.p. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Podmienkou neprihliadnutia na včas neuplatnené prostriedky je, aby súd svoje rozhodnutie v merite veci v tejto časti náležite odôvodnil. Uvedená úprava zároveň ponecháva súdu primeraný priestor na posúdenie včasnosti uplatnených prostriedkov. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vyhodnotil žalobcom navrhované doplnenie dokazovania ako oneskorené, keďže žalobca mal možnosť navrhnúť a predložiť tieto dôkazy už v skoršom štádiu konania pri zachovaní náležitej procesnej starostlivosti. Ich vykonanie by nebolo v súlade s požiadavkou rýchlosti a hospodárnosti konania, preto bol postup súdu prvej inštancie zákonný a primeraný.

22. K dôkazom predloženým žalobcom až v odvolacom konaní odvolací súd uvádza, že ťažisko skutkového zisťovania je v civilnom sporovom konaní presunutú na konanie pred súdom prvej inštancie a

odvolacie konanie má predovšetkým revíziu (kontrolnú) funkciu. Režim neúplnej apelácie znamená, že nové skutkové tvrdenia a dôkazy v odvolacom konaní sú zásadne neprípustné a § 366 C.s.p. predstavuje výnimku, ktorá je vykladaná reštriktívne. Kritérium „bez svojej viny“ je potrebné vykladať objektivizovane a prísne; odvolateľ musí konkrétne preukázať, že mu v uplatnení dôkazu bránila objektívna prekážka, nie iba procesná pasivita, nedbanlivosť alebo dodatočné prehodnotenie procesnej stratégie. Bremeno tvrdenia aj dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje odvolateľa. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že by mu v predložení rozsiahlej sms komunikácie bránila objektívna prekážka, keďže tento dôkaz mal v dispozícii už počas konania pred súdom prvej inštancie. Ide preto o neprípustnú novotu, na ktorú odvolací súd neprihliadol.

23. Uvedený výklad koncentrácie konania a neprípustnosti novôt v odvolacom konaní nie je v rozpore s právom na spravodlivý proces, ale je imanentnou súčasťou procesného modelu Civilného sporového poriadku založeného na koncentrácii, predvídateľnosti a procesnej zodpovednosti strán. K zásahu do práva na spravodlivý proces by mohlo dôjsť len pri arbitrárnom alebo formalistickom odmietnutí dôkazov, ktoré by zjavne spĺňali zákonné podmienky prípustnosti, čo však v prejednávanej veci zistené nebolo.

24. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí a jeho závery nie sú arbitrárne. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 145/2011 zo dňa 16.11.2011).

25. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).